Bc. Vojtěch Podroužek: Mešní tvorba Antonína Reichenauera
diplomová práce ÚHV FF UK, Praha 2016, 66s+3s přílohy
(Posudek vedoucího práce)

Volbou tématu své diplomové práce vstoupil Vojtěch Podroužek do aktuálního domácího výzkumu, který – ač cílený primárně na pražské skladatele vrcholného baroka – má význam nejen pro poznání vývoje koncertantní mše, což je samo o sobě velké téma, ale v širším kontextu také pro postavení Prahy v procesu šíření italské tvorby a souvisejících slohových změn evropské hudby v první třetině 18. století. Dílo Antonína Reichenauera zažívá renesanci i na koncertních podiích a lze předpokládat, že i diplomant svou prací přispěje k jejímu dalšímu rozšíření.

Text je strukturován obvyklým a vyhovujícím způsobem: úvod práce vymezuje téma, následují kapitoly shrnující biografické poznatky a stav bádání, soupis pramenů, detailnější popis výběru z nich a první interpretace. Ve třetí kapitole je skicován stav bádání o koncertantní mši a nastíněny hlavní podoby tohoto druhu, zejména v souvislosti s vídeňskou praxí. Na základě shromážděných poznatků je naznačena i typologie Reichenauerových kompozic. Nejrozsáhlejší kapitolu tvoří vlastní analýzy vybraných skladatelových mší, které zkoumá z vícero hledisek (tónina, obsazení, instrumentace, členění textu, melodika, rytmika, harmonie, polyfonie, ritornelová forma a árie) a které ke konci stručně shrnuje. Závěr částečně rekapituluje dosažené výsledky a poukazuje na další možnosti bádání.

Hlavní výkon a bezesporu nejpřínosnější část diplomantovy práce spočívá, krom aktuálního soupisu pramenů a roztřídění Reichenauerovy mešní tvorby, v analytickém výkonu, v rozkrytí šíře skladatelských postupů, charakteristice kompoziční práce, nastínění kvalit i limit, jež nepochybně souvisely i s možnostmi interpretů, pro které Reichenauer komponoval. Jakkoliv Podroužek své výsledky správně prezentuje pouze jako dílčí, obsahují přesto mnoho cenných postřehů, ať už jde o otázky volby tónin, harmonického vyjadřování, polyfonní práce nebo afinit s tvorbou Antonia Vivaldiho, které již nyní pomáhají Reichenauera lépe situovat v dobovém kontextu a které budou nepochybně ještě zužitkovány v dalším výzkumu.

Celkovou kvalitu práce bohužel snižují jisté formulační nedostatky, neobratnosti ve stavbě výkladu a nedostatky redakčního charakteru, kde v textu místy zůstaly tvrzení ze starší verze apod. (Jeden příklad za mnohé: poslední věta kapitolky 3.5 na s. 36 zbytečně opakuje tvrzení uvedené o dva odstavce výše (s. 35)). Z ryze odborného hlediska by byl vhodný pečlivější a alespoň o trochu širší výklad podoby italské koncertantní mše na počátku 18. století, přesnější vymezení tzv. benátské školy či jejího vztahu ke škole neapolské, také odstavec na s. 30, založený na výkladu Jiřího Sehnala v *Hudbě v českých dějinách* působí v daném kontextu poněkud neadekvátně a potřeboval by další komentář. Využita mohla být rovněž práce Angely Romagnoli o italské duchovní hudbě publikovaná i v češtině, byť s ní pracuje citovaný Bacciagaluppi,[1] stejně jako diplomová práce Vojtěcha Poláška, která se zabývá podobnou problematikou a kterou diplomant zná.[2] Větší opatrnost bych volil např. při formulacích o homofonních sborech a „funkci recitativu" (s. 30). Kritičtější přístup k literatuře, komentování názorů předchozích badatelů by bylo rovněž vhodné.[3] Zároveň je jisté, že diplomant má mnohem větší přehled a znalosti materiálu než text explicitně ukazuje. Řadu předložených výsledků by také bylo možno ještě dále interpretovat a zužitkovat (a tímto si dovoluji apelovat na autora, aby tak v budoucnu učinil). Větší přesvědčivost i výpovědní hodnotu by práce získala také zařazením několika částí spartovaných mší do přílohy, např. rozebíranou árii Laudamus Te z *Missa Sancti Ludovici*.

Přes naznačené nedostatky představuje práce Vojtěcha Podroužka cenný příspěvek k výzkumu a vyhovuje stanoveným nárokům na diplomové práce. Plně ji proto doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení *velmi dobře*.

V Praze, 28. 8. 2016 Mgr. Marc Niubo, Ph. D.

1 Angela ROMAGNOLI, Una musica grandiosa: Italská chrámová hudba 17. a 18. století v českých fondech, in: Vilém HEROLD – Jaroslav PÁNEK, ed., *Baroko v Itálii, baroko v Čechách: Setkávání osobností, idejí a uměleckých forem*, Praha 2003.
2 Vojtěch POLÁŠEK, *Jan František Novák (?-1771) a jeho mešní tvorba*, diplomová práce, ÚHV FF UK, Praha 2015
3 V případě komentáře názoru R. Quoiky, s. 39, se jedná o špatný překlad z němčiny, kde Quoika naznačuje podobnou kontrapunktickou práci jako u Segera nikoliv ale jeho vliv.